

ninger i det Omfang, hvori de har været værdiforøgende, og der maa ikke paalignes en Ejendom mere i Grundskyld, end at Ejendommen omkostningsfrit kan afhændes med Tillæg for Forbedringer. — For fredede eller offentligt tilgængelige Arealer kan der tilstaas Fritagelse for Grundskyld indtil videre.

Grundskylden betales med *Halvdelen til Staten og Halvdelen til Kommunerne*. I Landdistrikterne kan indtil en Trediedel af den kommunale Andel opkræves af Amtet; Resten tilfalder Sognekommunen.

II. Udligning, §§ 7—14:

Det Tab, der ved Inddragelsen af Grundværdien paaføres Grundejerne, skal ikke bæres af disse alene, men ifølge § 7 tildeles der dem i 25 Aar en aarlig *Godtgørelse* af Statskassen paa 4 pCt. af *Grundværdien*.

Det var Forslagsstillerens Tanke hermed at yde Ejerne i alt (med $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Rentes Rente) 60 pCt. af Jordværdien, hvortil vilde komme 10 pCt. ved Nedsættelse af Bygningskylden gennem 25 Aar, saaledes at 30 pCt. skulde blive den gældfri Grundejers Andel i Grundskylden.

Til Dækning af Udgiften ved denne Godtgørelse foreslaas det at paaligne *al fast Ejendom* en *Udligningsafgift* paa 2 pCt. af Ejendomsskyldværdien minus Grundværdien gennem 25 Aar. (§ 8).

Pantekreditorerne deltager i Udligningsafgiften og Godtgørelsen til Grundejerne derved, at Ejeren gennem 25 Aar faar Ret til at fradrage 2 pCt. aarlig i Rente. (§ 9).

Af alle *andre Formuebeløb* (Stats- og Kommuneobligationer, Indskud i Banker og Sparekasser, Selskabskapitaler m. v.) skal der svares 2 pCt. aarlig gennem 25 Aar. Denne Formueafgift anvendes til *Forrentning og Amortisering af Statsgælden*, dog at Afgiften af Kommuneobligationer tilfalder vedkommende Kommune. (§ 13).

III. Skattelettelser, §§ 15—17.

Grundstigningsskylden og den kommunale *Grundskyld* ophæves, og den kommunale *Ejendomsskyld* nedsættes hvert Aar med $\frac{1}{25}$.